

Ο Μητροπολίτης Παντελεήμων στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Κατά την εορτή της Συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου, ο [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

“Από αυτήν την ταπείνωση του τιμίου Προδρόμου, του εφόρου και προστάτου της ιεράς αυτής Μάνδρας, η οποία πανηγυρίζει σήμερα μαζί με όλους τους ευλαβείς προσκυνητές, οι οποίοι συνήλθαμε σήμερα για να τιμήσουμε την ιερά Σύναξη του αγίου Ιωάννου, του Προδρόμου και Βαπτιστού του Κυρίου μας, ας διδαχθούμε και εμείς, κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί, εάν θέλουμε να προοδεύσουμε στην εν Χριστώ ζωή· εάν θέλουμε να κερδίσουμε τη σωτηρία την οποία μας χάρισε ο Χριστός, ταπεινώνοντας, αν και Θεός, τον εαυτό του για μας· εάν θέλουμε ο Χριστός να χαρίσει την άφεση και στις δικές μας αμαρτίες και να μας αξιώσει, καθαιρόμενοι

διά της χάριτος των μυστηρίων του να τον συναντήσουμε στη βασιλεία του”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Καθηγούμενος της Μονής προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και του προσέφερε μία εικόνα του Τιμίου Προδρόμου.

Ακολύησε κέρασμα στο αρχονταρίκι της Μονής και αμέσως μετά ο Οσ. Μοναχός Παντελεήμων παρουσίασε φωτογραφίες από τη ζωή της Μονής τη χρονιά που έφυγε.

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Ίδε ο άμνός του Θεού, ο αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου».

Κυριακή μετά τή Βάπτιση του Χριστού, Κυριακή μετά τά Φῶτα σήμερα. Καί εάν χθές ή φωνή του Θεού ήταν αύτή ή όποία άπεκάλυψε ποιός ήταν ό βαπτιζόμενος στά ύδατα του Ιορδάνου από τόν κήρυκα τής μετανοίας, τόν άγιο Ιωάννη τόν Πρόδρομο, σήμερα είναι ό τίμιος Πρόδρομος, ό όποιος άποκαλύπτει στους μαθητές του αλλά και σέ όλους τούς άνθρωπους πού ανά τούς αιώνες άκούν τή φωνή του, ποιός είναι αύτός τόν όποιο έβάπτισε.

Γιά τόν Θεό ό βαπτιζόμενος Χριστός είναι ό Υιός του ό άγαπητός, στον όποιο ευδόκησε, ό όποιος έχει όλόκληρη τήν εύνοια και τήν άγάπη του Θεού-Πατέρα του, γιατί ύπήρξε πάντοτε πιστός τηρητής, θά μπορούσαμε νά πούμε κατά τό

άνθρώπινο, τοῦ πατρικοῦ θελήματος. Καί αὐτή ἡ ὑπακοή του ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νά γίνει «ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ Σταυροῦ», προκειμένου νά ὑλοποιήσει τό θαῦμα τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Γιά τόν τίμιο Πρόδρομο ὁ βαπτιζόμενος Χριστός εἶναι «ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ». Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος προσφέρεται ὡς θυσία, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἁμαρτία. Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει ὅλο τό βάρος τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτιῶν, γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό αὐτές καί νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφεση.

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος βλέπει τόν Χριστό ὄχι σάν αὐτό πού φαίνεται, σάν ἕνα συνηθισμένο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος κυκλοφοροῦσε ἐπί τριάντα χρόνια μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, χωρίς κανεῖς νά τόν ἀναγνωρίσει, ἀλλά σάν αὐτόν πού πραγματικά εἶναι.

Καί πῶς τό ἐπιτυγχάνει αὐτό;

Τό επιτυχάνει, γιατί διαθέτει καθαρούς πνευματικούς ὀφθαλμούς, διαθέτει καθαρὴ καρδιά, καθώσ μόνο «οἱ καθαροί τῆ καρδιά ... τόν Θεόν ὄψονται». Καί ὁ τίμιος Πρόδρομος διακρίνει κάτω ἀπό τό κάλυμμα τῆς σαρκός, κάτω ἀπό τήν ἀνθρώπινη φύση τήν ὁποία ἀνέλαβε ὁ Χριστός, προκειμένου νά ἔλθει στή γῆ καί νά ἀναζητήσει καί νά σώσει τό ἀπολωλός πρόβατο, τόν ἀμαρτωλό δηλαδή ἄνθρωπο, τῆ θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτήν ὑποδεικνύει καί στούς μαθητές του.

Διακρίνει ὁ τίμιος Πρόδρομος μέ τούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς του τήν ὑψίστη ταπείνωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «έκένωσεν ἑαυτόν μορφήν δούλου λαβών» γιά νά ἀναστήσει τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Τόν διακρίνει, διότι δέν ἔχει ἀφήσει τόν ἐγωισμό καί τήν ὑπεροψία νά συσκοτίσουν καί νά τυφλώσουν τά μάτια του.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ὄχι μόνο συστήνει τόν Ἰησοῦ στούς μαθητές του ἀλλά δέν παραλείπει νά τονίσει καί τήν ὑπεροχή τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τοῦ ἴδιου, λέγοντας: «οὗτός ἐστι περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν».

Αὐτός εἶναι, λέγει, ἐκεῖνος γιά τόν ὁποῖο σᾶς εἶπα ὅτι ἔρχεται μετά ἀπό ἐμένα ἄνδρας, ὁ ὁποῖος εἶναι μπροστά μου, γιατί εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερός μου.

Ποιός άλλος άνθρωπος θά παραδεχόταν καί θά όμολογοῦσε τήν άνωτερότητα ενός άλλου καί μάλιστα ενός άγνωστου, παρά μόνο ένας άνθρωπος μέ μεγάλη ταπείνωση;

Αυτή τή μεγάλη ταπείνωση διέθετε ό άγιος Ίωάννης ό Πρόδρομος, ταπείνωση πού άποδεικνύεται καί από τή στάση του έναντι τοῦ Χριστοῦ καί τήν άρχική άρνησή του νά τόν βαπτίσει, ένῶ γνώριζε ποιός ήταν ό προορισμός τής ζωής του καί ποιά ή άποστολή του· ένῶ ήταν ό ίδιος, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, «ό μείζων έν γεννητοῖς γυναικῶν».

Γι' αυτήν τήν ταπείνωσή του, όχι μόνο τήν εύκαιριακή, αλλά τήν διά βίου ταπείνωσή του, έλαβε ό άγιος Ίωάννης ό Πρόδρομος τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Καί αυτή τόν άξιωσε όχι μόνο νά δεῖ τόν Μεσσία αλλά καί νά τόν βαπτίσει καί νά τόν γνωρίσει στους ανθρώπους. Διότι **ή ταπείνωση εἶναι αυτή πού καθαίρει τήν ψυχή τοῦ ανθρώπου καί τόν άξιώνει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ύψωθεί καί νά γίνει θεατής άκόμη καί τῶν άρρήτων μυστηρίων του.**

Άπό αυτήν τήν ταπείνωση τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ έφόρου καί προστάτου τής ιερᾶς αὐτῆς Μάνδρας, ή όποία πανηγυρίζει σήμερα μαζί μέ όλους τούς εύλαβεῖς προσκυνητές, οἱ όποιοι συνήλθαμε σήμερα για νά τιμήσουμε τήν ιερά Σύναξη τοῦ άγίου Ίωάννου, τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ᾄς διδαχθοῦμε καί έμεῖς, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί, εάν θέλουμε νά προοδεύσουμε στήν έν Χριστῶ

ζωή· εάν θέλουμε νά κερδίσουμε τή σωτηρία τήν όποία μάς χάρισε ό Χριστός, ταπεινώνοντας, άν και Θεός, τόν έαυτό του γιά μάς· εάν θέλουμε ό Χριστός νά χάρισει τήν άφεση και σίς δικές μας άμαρτίες και νά μάς άξιώσει, καθαιρόμενοι διά τής χάριτος τών μυστηρίων του νά τόν συναντήσουμε στή βασιλεία του.

